

Ν. ΔΙΚΩΝ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

3. Θεοδόσιος Παπαγεωργίου άρθρο. 3.

Αἱ συνδρομαι ἀποστέλλονται ἀπὸ εὐ-
θέας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ.τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, μυθιστορία Ραούλ δὲ Ναβερό,
μετὰ εἰκόνων (συνέχεια) μετάφρασις Σ. Τ.— Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΟΣΟ-
ΡΩ, μυθιστορία Α. Δουμᾶ, (συνέχ.), μετάφρ. Δημ. — ΤΟ ΚΥΑΝΟΥΝ
ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΝ, διήγημα Edouard Gourdon, μετάφρασις Λιόσπον.

ΕΤΗΣΙΑ ΕΥΝΑΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8 ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φρ. χρυσᾶ 15.

Ἐν Πωστίᾳ ρούβλια 6.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΡΑΟΥΛ ΔΕ ΝΑΒΕΡΟΥ

Συνέχεια· τῇδε προηγούμενον φύλλον.

ΙΣΤ'

•Η τύφεις τοῦ συνειδότος.

Τὴν ἐπομένην ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐκείνου ἡ-
μέραν, ἡ κυρία Κουρσύ, πλήρης γλυκυπί-
κρων ἀναμνήσεων, μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν
τοῦ πατέρος της.

— "Ἄν με ἀγαπᾶς, τῷ εἶπεν, ἐλθεὶ νὰ
φύγωμεν τὸ ταχύτερον ἀπὸ τοὺς Παρισί-
ους καὶ νὰ μεταβῶμεν εἰς Haussois.

— Θὰ ἀναχωρήσωμεν ἀπόψε, ἀπήντη-
σε ζωηρῶς ὁ κύριος Μεϊλλάκ.

Η Αὔγουστίνη ἀνεχώρησεν ἐκ Παρι-
σίων, χωρὶς νὰ ἀποχαιρετήσῃ τὰς φίλας
της, διότι ἐφοβεῖτο μὴ συναντήσῃ παρ'
αὐταῖς τὸν πρίγκηπα Ὁρλάφ. Διαρκοῦν-
τος δὲ τοῦ ταξειδίου της, ἥτο εἰς ἀκρον
περίλυπος· δάκρυα θερμὰ ἔρρεον ἀπὸ τῶν
ὄφθαλμῶν της. Μόνος δὲ ὁ Θεός ἐδύνατο
νὰ γνωρίζῃ ἀν ταῦτα προήρχοντο ἐξ ἔρω-
τος ἢ ἐκ λύπης.

Ἐν τούτοις, φθάσα εἰς Haussois, δὲν
παρέλειψε νὰ ἔκδηλωσῃ πρὸς τὸν σύζυγόν
της αἰσθήματα ἀγαπῆς καὶ, οὕτως εἰπεῖν,
μετανοίας διὰ τὴν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον
ἀπουσίαν της, ἀτινα ἐπανέφερον τὴν γχ-
λήνην ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Βενιαμίν. Εἰς
τοῦτο δὲ ἡ Αὔγουστίνη ἐπέτυχε θαυμα-
σίως.

Ο κύριος Μεϊλλάκ, χάρις εἰς τὰς πε-
ριποιήσεις τῆς θυγατρός του καὶ τοῦ συ-
ζύγου της, ἀνέλαβε σχεδὸν τὰς δυνάμεις
του. "Οτε δέ, ἀναρρώσας σχεδὸν ἐντελῶς,
κατήρχετο τοῦ δωματίου του καὶ περι-
ειργάζετο ἐπιμελῶς τὸ ἔργοστάσιον τοῦ
κυρίου Κουρσύ, δὲν ἐδύνατο νὰ ἀποκρύψῃ
τὴν χαράν του διὰ τὰς φιλανθρώπους καὶ
εὐεργετικὰς ἰδέας τοῦ γαμβροῦ του, τοῦ
ὅποιου τὸ ἔργον οὐδέποτε ἐνόμιζε τοσοῦ-
τον μέγχ, ὃσον πράγματι ἦτο. Καὶ τότε
μόνον ἡννόησεν ὅτι δύο τινά εἰσιν ἀνώτερα
καὶ αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης· ἡ ἀγαθοεργία
καὶ ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη.

Τὸ ἔμφυτυν δ' ἐκείνο φίλτρον, τὸ δόποιον
ἥσθαντο διὰ τὸν κύριον Κουρσύ, πάραυτα

μετεβλήθη εἰς βαθὺν σεβασμόν, διαβλέ-
πων ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τὸν ἀνθρωπόν,
ὅστις ἐπεδίωκε τὸ καλὸν ἀνευ ματαίων ἐ-
πιδείξεων καὶ δ ὅποιος τὴν εύτυχίαν τοῦ
ἄλλου ἔθεωρει ὡς ἴδιαν εύτυχίαν.

Ἐνεκκ δὲ τῆς πεποιθήσεώς του ταύτης,
ἥν ἐστημάτισε διὰ τὸν κύριον Κουρσύ, δὲν
ἔπαυεν ὄμιλῶν περὶ αὐτοῦ πρὸς τὴν θυγα-
τέρα του, ἀνύψων αὐτὸν μέχρι τρίτου οὐ-
ρανοῦ.

— Πολλοί, ὄμιλοῦντες περὶ ποιήσεως,
τῇ ἔλεγεν, ἐκθειάζουσι τὸ πνεῦμα ἀνθρώ-
πων τινῶν, οἱ δόποιοι γράφουσιν ὀδάς τι-
νας ἢ καὶ ἀπλοῦς στίχους. Παραδέχομαι
ὅτι ἡ ποίησις εἶνε ζωηρὰ μέν, ἀλλ' ἀπλῆ
ἀπεικόνισις τῶν αἰσθημάτων τῆς καρδίας,
διότι ταῦτα ἐκφράζουσιν ἀπλῆν ἐπίθυ-
μιαν, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν πραγματοποίησιν
τῶν ἰδεῶν. Ποιόν ποτε ποίημα ἀπετύπω-
σε καὶ συνάμα ἐπραγματοποίησε τοιαύτας
ἰδέας, δόποιας δ ἀνθρωπος αὐτὸς συνέλαβε
καὶ πράγματι ἔφερεν εἰς πέρχες; Ποταὶ ἄ-
σματα δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς ἐ-
κεῖνα, τὰ δόποια φέρουνται καθ' ἐκάστην
εἰς τὰ στόματα τοσούτων οἰκογενειῶν, αἱ
δόποιαι ὄφειλουσιν εἰς αὐτὸν τὴν θήικὴν
καὶ ὑλικὴν ὑπαρξίαν των; Τὸ κατ' ἐμέ, ἡ
θεωρία εἶνε μηδὲν ἀπέναντι τῆς ἐνεργείας
καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς. Ἐκεῖνος, δ ὁ
δόποιος φεοντίζει διὰ τὸν λόγον διὰ τὸν φω-
τισμὸν καὶ τὴν θήικὴν σωτηρίαν τῆς ἀν-
θρωπότητος, εἴνε πολὺ κατώτερος ἐκείνου,
δ ὁποῖος ἐπιδιώκει τοῦτο διὰ τῶν ἔργων.

— Η Αὔγουστίνη δὲν ἀντέλεγεν εἰς τὸν
πατέρα της· ἀπεναντίας, ἥσθαντο ἀπερί-
γραπτον χαράν, ἀκούουσα αὐτόν, ἐπαι-
νοῦντα τὸν σύζυγόν της. Διαρκούσης
τῆς ἐν Παρισίοις διαμονῆς της, ἡγόρασεν
ἐπὶ πιστώσει παρὰ πλειστων ἐμπόρων διά-
φορα πολύτιμα εἰδή, οἵτινες, ἀμα τῇ ἐκ
Παρισίων ἀναχωρήσει της, ἐπεμψαν αὐτῇ
εἰς Haussois τοὺς λογχιασμούς των. Η
Αὔγουστίνη, ὅτε ἀνεχώρησεν ἐκ Παρισίων,

λογα πρὸς τὴν θέσιν της, ἀλλ' ἐλθοῦσα
εἰς Haussois, δὲν ἦθέλησε νὰ ζητήσῃ
χρήματα παρὰ τοῦ συζύγου της, ὅπως
ἔξοφληση αὐτά, φύκονόμει δὲ τὰ μᾶλλον
ἐπείγοντα, ὅπως ἐδύνατο τούτεστιν ἐπλή-
ρωσε πρῶτον ἐξ ἴδιων της ἐκείνα, τὰ ὅ-
ποια δὲ τὴν θέσιν της ἐποκρύψη, μὴ θέλου-
σα, εἴτε ἐξ ὑπερηφανίας, εἴτε ἐξ ἀπλοῦ
ἔγωγμα, νὰ φανερώσῃ αὐτὰ εἰς τὸν κύ-
ριον Κουρσύ.

— Άλλ' ὅτε ἡ Αὔγουστίνη ἐννόησεν ὅτι ὁ
ἐπιστάτης τοῦ κυρίου Κουρσύ εἶχε διατα-
γὴν παρ' αὐτοῦ νὰ ἐλαττώσῃ ἐφ' ὃσον ἐ-
δύνατο τὰς ήμερησίας δαπάνας ἐν γένει
καὶ νὰ πωλήσῃ τοὺς πλεονάζοντας ἵππους
χάριν οἰκονομίας, τότε συνηρθάνη τὴν
θέσιν της καὶ προεπάθει ν' ἀνέυρῃ τὸν
τρόπον, δι' οὐ καὶ αὐτῇ ἐδύνατο γὰρ συ-
τελέσῃ εἰς τοῦτο.

Καὶ τότε κακεντρεχής τις ἰδέα διῆλθε
τοῦ νοός της.

— Πρέπει λοιπὸν νὰ διατηρῶμεν ἐδῶ
νεοκομεῖα διὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ σχολεῖα
καὶ φάντας διὰ τὰ μικρὰ παιδία; Εἰς κά-
νεν ἔργοστάσιον οἱ ἔργαται δὲν πληρω-
νονται τόσον ἀκριβά δόσον εἰς τὸ ἴδιον
μας καὶ πρέπει λοιπὸν δι' αὐτὸν νὰ ἔχωμεν
καὶ τόσα ἀλλα βάρη, νὰ γραφοκομῶμεν
τοὺς γέροντας, νὰ νοσηλεύωμεν τοὺς ἀσθ-
ενεῖς καὶ νὰ ἐκπαιδεύωμεν τὰ τέκνα των;
Δι' ὅλα αὐτὰ χρειάζονται τούλαχιστον
δέκα χιλιάδες φράγκων κατ' ἔτος.

— Η Αὔγουστίνη ἐτόλμησε νὰ θέσῃ ὑπ'
ὅψει τοῦ κυρίου Κουρσύ τὸ ζήτημα τοῦτο.

— Δὲν ζημιούμας καθόλου, ἀγαπητή
μου, διὰ τὰς τρέλας αὐτάς, ὅπως σὺ
τὰς ὄνομαζεις· ἀντὶ νὰ δαπανῶ διὰ τὸν
ἐκατόν μου δέκα πέντε χιλιάδας φράγκων,
δαπανῶ μόνον πέντε. Διὰ τῆς οἰκονομίας
κατορθοῦνται ὅλα.

— Μετὰ τοῦτο, ἡ κυρία Κουρσύ ἐπρότει-
νεν εἰς τὸν σύζυγόν της νὰ πωλήσωσι τὸ
προεχεῖ φθινόπωρον ἐν μικρὸν δάσος, δ
ὅπως οἰκονομήσωσι χρήματα.

— Καὶ διατί; τῇ εἶπεν ὁ κύριος Κουρ-
σύ μετὰ θλιβεροῦ μειδιάματος. Μήπως ἔ-
χεις ἀνάγκην χρημάτων; Δέν το πιστεύω
ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀν ἔχης ἀνάγκην, εἰμπο-
ρεῖς ἐλευθέρως νὰ μοι το εἶπης. Τὰ κτή-
ματά μου, τὰ δάση μου καὶ τὰ δένδρα